

Åbent brev til miljøminister Troels Lund Poulsen og medlemmerne i
Vildtforvaltningsrådet

Hverken naturen eller nationen bliver rigere af de kæmpestore fugleflokke..

**- men den enkelte landmand må uretfærdigvis betale for deres uhæmmede
ædegilder.**

Sommeren går på hæld – og det er blevet høst. Rapsmarkerne ligger på skår og færdigmodner inden mejetærskningen og dette efterlader en potentiel risiko for at store dueflokke sætter årets sidste ødelæggende angreb ind. De sætter sig i rapsrumperne og æder sig igennem hektar efter hektar og de frø, de ikke æder, rasler ud af de sprøde bælg ved duernes berøring og falder til jorden, hvor intet skærebord kan samle dem op. Allerede sidste efterår, da rapsmarken blev etableret efter alle kunstens regler og med store omkostninger, tog duerne for sig af retterne og spiste vellystigt af de friske spæde planter, og igen i foråret forlystede de sig med indtagelse af blomsterknopperne. Duerne er blevet et kæmpeproblem. Duerne er her hele året. Og med det stadig mildere klima yngler de også hele året. Og med moderne og miljørigtige dyrkningsmetoder er der mad på marken hele året.

Flere fugle – ringere regulering

Sådan bliver der flere og flere duer, og sådan bliver problemet for den enkelte landmand større og større. Der er nemlig ikke andre til at betale det ”gratis” måltid på marken end den landmand, der har dyrket afgrøderne frem til høst med alle de omkostninger, det har medført.

Desværre er det ikke nok, at duerne har fået bedre muligheder for at yngle. De har også med hjælp fra Miljøministeren fået langt større muligheder for artsudvikling, idet jagttider og reguleringsmuligheder til stadighed begrænses gennem lovændringer og såkaldte tilpasninger. Fra Miljøministeriet kaldes dette ”fuglebeskyttelse” og begrundes i EU’s habitatsdirektiv og skal vel sagtens medvirke til at opfylde krav til biodiversitet m.m. Der er nu ikke megen mangfoldighed og diversitet alene i et stort antal.

Det er dyrt

Desværre er det heller ikke blot duer i store flokke, der er blevet et problem for den enkelte landmand. Det er alt ”skadevoldende vildt” såsom krager og råger, der også æder sig igennem store områder i de spæde kornmarker. Det er de store flokke af gæs. Det er (endnu kun i Jylland) store problemer med flokke på mere end hundrede krondyr, der smæsker sig, desværre ikke kun på de statsejede arealer, men lige så gerne gnufles og tramper sig igennem en privat kartoffelmark. En adfærd, der har kostet enkelte landmænd op imod en halv million kroner.

Et håb

Denne henvendelse er udfærdiget i et forsigtigt håb om at Miljøministeren og Vildtforvaltningsrådet vil forstå de økonomiske byrder den førte politik på området har for den enkelte landmand, og tage initiativer til at genskabe mulighederne for en fornuftig regulering af det skadevoldende vildt.

Samtidig kan et forslag herfra om, i det mindste, at annullere ejendomsbeskatningen på produktionsjorden i særligt udsatte vildt-fourage-områder måske bæres videre af miljøministeren til det rette forum for sådanne overvejelser.

Med venlig hilsen

Herdis L. Dam

formand Nordsjællands Landboforening